

以便
以
說
耳

Kina-Missionstidningen

Sinims Land

耶
和
華
以
拉

Utgifvare

Kom. för Sv. Missionen i Kina.

Redigeras af
ERIK FOLKE och
EMMA BESKOW.

Expedition:

Drottninggatan 55.

Telegramadress:

»Sinim», Stockholm.

Telefon:

Riks. 44 59, Allm. 224 73.

Innehåll: Gifven I dem att äta, I. — "Endast de som li-pal få komma in i staden". — Brefafdelningen. — Tungchowfu gosskola. — Några reseminnen. — En evangelii seger. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Redovisning — Hans stjärna i Östern. — Silfversmeden. — Försäljning.

Gifven I dem att äta.*

Och Jesus sade till dem: De behöfva icke gå bort; gifven I dem att äta.

I.

Vi veta nog alla, i hvilket sammanhang dessa ord stå. Herren Jesus hade med sina lärjungar dragit sig undan till östra sidan af Genesarets sjö för att få hvila. Men det blef icke någon hvila för honom i yttre mening. Folkskarorna hade vandrat längs sjön och så kommit till den plats, dit Jesus begifvit sig. Och när han kom dit, fann han stora skaror, som väntade. Då glömmet han sin trötthet och sitt behof af hvila för att i stället taga upp ett arbete bland dessa människor. Han botar deras sjuka, och han predikar för dem lefvande Guds ord, ända till dess det börjar bli afton. Då gingo hans lärjungar fram till honom och sade: Trakten är öde, och tiden är redan framskriden. Skilj folket ifrån dig, att de må gå bort i byarna och köpa sig mat. Och Jesus sade till dem: De behöfva icke gå bort, gifven I dem att äta.

Våra tankar skola denna stund gå ut öfver de vida fälten, där de icke-kristna folken bo. Närmast skola de gå ut till hednaland, till de myllrande miljonerna där. Vi veta, att dessa hedningar, som lefva utan Gud och utan hopp i världen, vända sig till stumma gudar, som icke kunna hjälpa, gå bort

* Föredrag af pastor Hj. Stenberg vid konferensen i Södertelje.

i synd och uselhet, gå bort allt längre och längre, därför att det icke finnes någon som hjälper.

Låt oss först kasta blicken på det stora Kina med dess myllrande skaror. Vi veta, hur det landet i dessa tider liksom skakat gång efter annan i sina grundvalar, huru den ena revolutionen efter den andra gått fram öfver detsamma. Våra missionärer kunna tala om röfvareöfverfall på stationerna, som just i dessa dagar hafva skett. Och de kunna tala om, huru människorna gå bort allt längre och längre af brist på ledning och hjälp.

Kasta vi blicken på Afrika, så se vi, huru människorna där också gå bort, huru i de stora städerna den s. k. kristna civilisationen suger de infödda in i sin hvirvel och ger dem af sina sämsta sidor till fördärf för deras själar. Och vi höra talas om, huru på nästan alla fronter den falske profetens lära tränger fram med makt i mycket, mycket hastigare tempo, än någonsin missionen kan gå fram. Och så gå människorna bort från lefvande Gud, därför att de saknas, som skulle räcka dem det lefvande brödet.

Så se vi på Indien. Vi hörde alldeles nyss genom våra tidningar en röst från det landet, en af det landets mest begåfvade söner, som talade om att Österlandet, att Indien kan vänta och har tid att vänta, under det att Västern håller på att jakta sig till döds. Men vi veta, att Östern icke kan vänta längre på Herren Jesus Kristus, utan att hvarje dag som går utan honom, för Indiens folk djupare ned i afgrunden, allt längre och längre bort

från Gud. När vi se detta och sedan tänka på, hur vår Frälsare ser det och känner det, då måste underliga tankar röra sig i vårt inre.

Han tog sig an, trots att han var trött, alla dessa människor, som kommo till honom. Han kunde icke låta dem gå ifrån sig utan hjälp både andligen och lekamligen. Han såg folkskarorna, att de voro förskingrade, misshandlade och öfvergifna såsom får, som icke hafva någon herde, och han älskade dem — älskade dem så innerligt, att han helt och hållet kunde sätta sig in i deras förhållanden, kunde förstå, hvad hvar och en af dem behöfde. Det såg han med kärlekens blick och med kärlekens smärta, och därför kunde han icke annat trots trötthet och behof af hvila än gifva sig ut helt för dem.

Och hvad säger denne Frälsare nu till oss, när vi i dag blicka ut öfver hednavärlden och dess nöd och se, huru skarorna af brist på hjälp gå bort från lefvande Gud? Han säger till oss, som han sade till sina första lärjungar: "De behöfva icke gå bort, gifven I dem att äta." Han säger det till hvar och en af oss, till oss alla, som här äro samlade: Gif du dem att äta! De behöfva icke gå bort.

Jag behöfver icke inför denna församling taga upp några invändningar emot missionen, men jag undrar, om icke ändock den tanken vill smyga sig in också i våra hjärtan: Vi hafva dock gjort icke så litet; vi hafva dock gifvit icke så litet. Den statistik, som här i Sverige nyligen har offentliggjorts angående de svenska missionerna, är rätt ståtlig. Det har dock gjorts mycket för hednavärlden. Ja, Gud vare lof, att den kristna församlingen har vaknat upp öfver sin plikt i detta afseende! Gud vare lof för hvar och en, som går ut, fylld af Ande och lif, för att förkunna ordet för dem, som sitta i mörker och dödens skugga. Gud vare lof för hvarje gåfva som gifves och för hvarje bön som bedes, bedes af hjärtat för hednamissionen. Men vi veta, att det behöfves så oändligt mycket mer. Det är så många, som gå bort. Och Jesus säger: De behöfva icke gå bort; gifven I dem att äta. O, att vi riktigt kunde få detta klart för oss, att det behöfver göras *mer!* Det användes i vårt land millioner till så mycket annat. Mycket, mycket mera borde i stället gifvas åt lefvande Gud för hans rikssak här på jorden.

Men hvad hafva vi då att ge? Vi hafva ju dock så litet att komma med. Vi kunna dock icke gifva öfver förmågan. På samma sätt sade också lärjungarna till Jesus: Vi hafva icke här mer än fem bröd och två fiskar. Men det var nog för Herren. Han kunde använda och välsigna det lilla, och han gjorde det också.

Låt om oss se efter, hvad vi äga. Vi hafva lefvande Guds ord, detta ord som ger oss lif, som är taladt af Jesu egen mun, ordet om den korsfäste och uppståndne Frälsaren. Vi hafva detta ord, som kan våra själar saliga göra, detta ord som i sig äger kraft att vinna en värld för Herren. Vi hafva hans sakrament, vi hafva förmånen att få gå fram i bön till lefvande Gud och att lägga fram våra begär inför honom. Och vi hafva det stora löftet: Allt hvad I bedjen i mitt namn, det skall jag gifva eder. O, vi äga mer än fem bröd och två fiskar, mycket, mycket mer än det lilla förråd, som lärjungarna förfogade öfver den stund, hvarom det talas här. Och vi hafva medel. Guld strömmar in i vårt land i dessa dagar. Ser du icke, hur det nu är, såsom det var på konung Nebukadnesars tid? Den där bildstoden, som reste sig på slätten, den där guldstoden, som människorna skulle tillbedja, ser du icke, hur många de äro, som i våra dagar kasta sig ned inför den gyllne stoden och tillbedja den? Förstår du icke, att vårt folk håller på att förgås och fördärfvas genom detta? Vi äro, Gud vare lof, hittills skonade från krigets fador men hålla på att dragas ned i något som är ännu värre än kriget. Och så säga vi, att vi hafva så *litet* att ge, så *litet* att komma med, när det gäller Herrens rikssak på jorden! Sannerligen, vi borde blygas allesammans, och vi måste ställa oss inför detta ord, som Jesus talar till oss om hednafolken: De behöfva icke gå bort; gifven I dem att äta.

O, att vi då såsom han riktigt kunde älska oss in i denna sak, att vi såsom han kunde skåda ned i människornas hjärtan och sätta oss in i deras ställning! Då skulle vi icke vara så slappa, så lata, som vi dock i själfva verket äro, när det gäller missionssaken. Då skulle vi icke leka med den saken, som vi så länge trots allt hafva gjort.

Jesus vill ge oss allesammans denna blick, detta hjärta för människornas nöd, som han själf ägde. Han vill lära oss förstå, hur utsägligt djup den nöden är. Men han vill också lära oss förstå, att vi hafva de medel, som kunna afhjälpa den nöden.

~~~~~
"Endast de som li-pai få komma in i staden".

(Jämför Upp. 21: 27).

Så svarades sönd. den 30:de juli 1916 i *Üsiang* i prov. Shansi i norra Kina, där på grund af rövvarnes framfart stadens fyra portar höllos väl stängda. När utstationens evangelist frågade stadsvakten, om

de kristna kunde få komma in till mötena under dagen, svarades: "Endast de, som komma för att li-pai d. v. s. deltaga i de kristnas gudstjänst, få komma in". För 16 år se'n, sommaren 1900, slaktade man dem som voro med om de kristnas gudstjänst — — —. Så har martyrernas blod fått vara ett utsäde, som redan burit rik frukt.

Rätt många voro med om mötena den dagen. Bland de besökande på marknaden — som måste hållas utanför staden — talades det om, "att blott åt de kristna lämnades tillträde genom portarna". Detta blef en predikan för mig, när jag i dag (den 31 juli) fick höra härom af br. Chin (Tjinn). Så erhålla endast blodtvagna själar tillträde till den himmelska staden.

I går morse gick jag i hettan den 5 km. långa, vackra vägen genom en löfrik trakt för att i byn *Si-Nu* leda de troendes söndagssammankomster. Omkring 15 personer närvaro. Broder Changs (ut-talas *Djangs*) äldste son hade just aflagt sin student-examen i regeringens högre skola i *Yuncheng*. Han är en mycket begåfvad yngling med många goda sidor, ehuru ej kristen. Har förut genomgått vår skola härstädes. Han skulle bli en utmärkt lärare i någon af missionens skolor, om Herren finge vinna honom helt. Bedjen för *Chang Ü-Nsiu* (*Djang U-sio*)! Hans unga hustru *Ü-meh* (*Dyrbart plommon*) har genomgått *Ishih* flickskola, är döpt och i år lärarinna i statens flickskola i *Üsiang*. Deras förstfödda, en liten rar flicka på $\frac{1}{2}$ år, är en bild af hälsan.

Till middagen serverades risgryn, som växt på ägorna (i vattnet) på stranden af sjön invid vår stad *Chiehchow*. Strax innan jag bröt upp, kommo tre kompanier soldater på marsch västerut "för att slå röfvarna", något som *Kinas* soldater tyvärr sällan göra ordentligt — de föredraga att dela rofvet med dem.

I skolan har under sommaren en mycket behöflig reparation ändtligen utförts. Ett dussin skolbord hålla på att fernissas och en mindre ny kateder för lärorummet n:o 3 att tillverkas. O, huru väl vi behöfde litet utvidgning af lokalen! Den lämpliga granngården är ännu till salu. Vi skulle, om den erhöles, med samma lärareantal som nu kunna undervisa 100 gossar, under det att vi f. n. knappast kunna taga emot 60. Om $1\frac{1}{2}$ år hoppas vi få sända ett tiotal gudfruktiga ynglingar till missionens evangelist- och lärareseminarium. *Bedjen för Kinas ungdom!* Landets framtid ligger i dess hand. — — Den som nu bara hade en lokal rymlig nog att kunna samla skarorna i vid höstens tillämnade missionsmöten! — — —

Chiehchow, Sha, North China den 31 juli 1916.

Henrik Tjäder.

Allt hvad Gud lofvat, ligger inneslutet i hans löfte om välsignelsen i Kristus. Huru liten än din troshand är, kan du dock med densamma gripa om alla Guds löften, ehuru de äro talrika som sanden i hafvet. Gud har sammanfattat dem i Kristus. Är du välsignad i Jesus Kristus, så äger du alla löfena.

Fr. H.

Brefafdelningen

Shui-ü by den 24 juli 1916.

Guds frid!

Kära missionsvänner!

Shui-ü är ett obekant namn, men äfven denna lilla by hör till S. M. K:s arbetsfält. Den är belägen 10 km. från *Ruicheng* på bergslutningarna på båda sidor om en liten dalgång, som slingrar sig fram bland de höga, sockertoppformiga bergen. Vi hafva här i sommar funnit en tillflykt undan hettan i staden.

Det är öfver två år sedan jag först kom hit upp för att köpa virke; har sedan dess köpt vårt mesta virke här. Blef så bekant med några på platsen, och så försvann deras rädsla för utlänningen. Jag sade till min hustru: "Vi kunna ej få en mer passande tillflyktsort. Vi bli däruppe ej skilda från arbetet vare sig i staden eller på utstationen utan få äfven under sommarmånaderna tillfälle att verka bland folket inom vårt område."

En dag tidigt i våras tog jag kocken med mig och red hit upp. Vår husvärd här var ej hemma, och kvinnorna vågade ej öppna porten för oss. Efter en stund öppnades dock en liten glugg ofvan porten, och en kvinna tittade förskräckt ut. *Stackars Chai ta niang*, innan hon kunnat komma så högt upp! I detsamma kom grannkvinnan — hennes man var äfven ute på åkern — och sade till kvinnan i gluggen: "Det är inte farligt; det här är pastor *Carlén*, som köpt virke af oss. Han vill hyra edra tomma grottor för några månader under sommaren. Släpp in dem, så de få se, hur gröttorna se ut!" Ja, så släpptes vi in. Denna kvinna är ej rädd längre.

Byn har omkring 30 familjer d. v. s. närmare 200 personer. Men det trefliga är, att boningarna ej ligga hopförda i ett, som vanligtvis är fallet, utan spridda på några km. sträcka. Naturen här är öfvermåttan härlig. Många olika trädslag växa här, från späda plantor upp till 100—200 år gamla träd, fruktträd såväl som andra. Jag vill nämna några af trädslagen: päron-, plommon-, peppar-, persiko-, aprikos-, valnöt-, persimon-, mullbärs-, oljeträd, tvål-träd, cypress, pil, björk, ask, asp, lind m. fl. En del af de sistnämnda äro dock något olika motsvarande träd därhemma.

På vår lilla nätta gård växa två vinträd, men dålig skötsel gör, att de stå där utan frukt. De äro hvarken gödda, rensade eller skurna. Ett friskt källvatten rinner här ständigt förbi. Litet längre in i dalen har jag i en klöfveråker låtit gräfvä en badbassäng under ett stort persimonträd, där jag visså dagar badar två gånger.

Utsikten härifrån är storslagen. Staden ooh ett 50-tal byar kunna vi se samt *Gula floden* på en sträcka af 40 km. och på andra sidan provinsen *Honan* med sina höga berg, påminnande om våra

svenska. Åt väster se vi en del af bergen i Shensi, däribland Blomsterberget, där syskonen Linders ibland tillbringat sommarmånaderna.

Ja, detta var ju mycket sagdt om denna lilla plats. Men en sak till måste jag nämna. Här är ovanligt svalt. I våra grottor ha vi blott + 23—26 gr. C. 26° är det varmaste, vi haft under dessa tre veckor. Det går att sova, äta och arbeta. Det var bestämdt, att fröknarna Berg och Sjöström skulle ha kommit till oss under hettiden, men så blefvo de afrädda på grund af rykten om röfvare och reste till andra platser. Hittills har det emellertid varit lugnt och stilla, och vi tro, att det så skall få förblifva. Tio soldater ha sitt läger i ett tempel här i byn. Om det var för vår skull, mandarinerna sände upp dem, veta vi ej. Vi hade ej bedt honom därom.

En dag i förra veckan hördes ett väldigt ropande från kullarna på andra sidan dalen, där tre fårhjordar betade. Ej underligt, ty vargen hade smugit sig fram ur cypress-skogen och sargat två får, af hvilka det ena strax måste slaktas. Det tredje tog vargen med sig. Vi vandra ofta om aftnarna i "hjordens spår". Där lär man mycket. Göken synes ha i veckan slutat att låta höra sitt ku-ku; sysorna ha börjat i stället.

I går, söndagen, fingo vi helt oväntadt ett sommarmissionsmöte. Nästan alla våra församlingsmedlemmar och flera sökare kommo då hit upp. En del kommo redan lördagsaftonen. Tre och en halv sv. mil hade somliga gått. Det var en riktig glädje att se dem alla. Grottan, där mötena höllas, kunde ej rymma alla, utan många fingo stå utanför på gården. Byfolket hade nämligen äfven hörsammat inbjudningen och infunnit sig. Nog hade våra tjänare ångat ganska mycket bröd, men ändå räckte det ej till, ty så många hade vi ej väntat. Men de som blifvit utan, fingo på kvällen kokta degstrimlor, så det gick nog bra. Men med sofplatser var det värre. I ett större rum, som var nästan fyllt med klöfver och halm, bereddes mjuka, varma bäddar, och där sofvo våra gäster godt. Ja, det var så mycket, som påmint om ett större sommarmöte i Sverige. Måtte det utsädda sädet bära frukt!

Gerdas bibelkvinna blef sjuk i maj månad. Efter en tids vistelse på stationen flyttade hennes man henne till deras hemby. Hon är nu bättre. Gerda har två kvinnor med här, som hon hvarje dag undervisar för att senare få dem till hjälp i arbetet bland kvinnorna.

Diakonen Siu har fått komma hit för att hvila litet efter sitt myckna arbete i gatukapellet, så detta är stängdt några veckor. Vi behöfde en medhjälpare till för verksamheten där. Bedjen med oss Herren om både person och medel till hans underhåll!

Arbetet på vårt nya kapell får äfven hvila, tills vi åter flytta ned till staden. Vi bedja och tro, att Herren skall gifva medel till dess, så att vi kunna få det färdigt till höstens missionsmöte. Han vet, hvar han har sina skaffare, som han vill gifva nåd att här tjäna hans rikssak.

Alla våra syskon må godt, ej annat än vi veta. Vår kära syster Svea Wibell, som fick hembud, har

lämnat ett stort tomrum. Hennes tid blef ej lång i Kina, men det är ej alltid säkert, att de som få verka längsta tiden, få den största skörden för himmelen. Herren göre oss alla trogna! Tiden är kort.

Gerda förenar sig med mig i de hjärtligaste hälsningar.

Eder tillgifne
O. Carlén.

* * *

Utdrag ur bref.

Till Visby femöresförening skrifver missionär
Malte Ringberg fr. Chikongshan den 2 aug. 1916:

Kära vänner!

När vi på våra stationer tycka, att värmen blir pressande och ha + 40°—42° C. i skuggan på mid-dagen, är det skönt att för några veckor få resa upp till ett berg. Jag kom hit nyligen och ville nu så gärna berätta något om vårens arbete i Mienchih.

Bra roligt var det att se c:a 300 personer samlade till vårens stormöte den 28 april—1 maj. Denna gång hade vi glädjen att såsom hufvudtalare och gäst ha ibland oss missionär Sphira från Augustana-synodens mission i Honan. Herren har på ett underbart sätt utrustat och använt denne sin tjänare. Hans kraftiga väckelseföredrag gjorde djupt intryck på flertalet. Somliga bådo sedan i sina böner Herren förlåta sådant, som var oriktigt i deras lif, eller som de bedragit Gud på. Bland andra var det en man, som hade lofvat bidraga med tio tåls till det nya kapellet i sin hembygd (c:a 25 kr.), men endast gifvit fem kinesiska dollar (9 kr.). Det är så svårt för oss utlänningar att gå till botten med en mängd sådana saker, och jag känner djupt *min* oförmåga. Å andra sidan går aldrig en församling framåt, om ogräs af olika slag får förkväfvat allt godt som städse sås ut. — Sexton personer döptes, af hvilka två voro medelålders män, två hustrur till församlingsmedlemmar, åtta *unge män* i åldern 20—30 år, och fyra tillhörde de största skolgossarna, hvilka sistnämnda ju äro vårt framtids hopp.

Afslutning med skolorna ägde ej rum förr än c:a tre veckor senare. Flickskolan har på grund af bristande utrymme ej kunnat hafva mer än 23 elever. I gosskolan ha 69 gossar varit en anledning till oblandad glädje för såväl församlingen som oss missionärer. I höst kommer missionär Beinhoff att flytta hit och öfvertaga tillsynen öfver skolan. Samtidigt flyttas fortsättningsskolan i Honanfu hit. Elevantalet blir sannolikt större på så sätt. Bedjen för oss, att denna skola blir en riktigt *andlig* härd! En gosse vunen kan sedan utföra ett lifsverk för Gud.

Omsättningen af traktater och evangelidelar har varit ovanligt stor. Under den gångna vintern ha från Mienchih försålts *femton tusen* evangelier. Det hade jag ej beräknat. Genom eder vänlighet att ekonomiskt hjälpa oss ha vi kunnat ha två extra bokförsäljare anställda för de stora värmarknaderna. Nu viljen I helt säkert också förena eder med mig i bön, att det utsädet skall bära rik frukt.

... Mycken oro och ohejdadt rövveri öfverallt här ute. Men de som förtrösta på Herren äro såsom Sions berg, som icke vacklar. Dem omgifver han med nåd. Vi hafva nyligen påmint om att taga lärdom af den elektriska spårvagnen: att behålla kontakten upptill och vara i linje med Guds vilja i vårt arbete.

* * *

Fröken *Frida Prytz* skrifver från Chiechow grottor den 14 aug. 1916:

"Herrens ögon öfverfara hela jorden, att han med sin kraft må bistå dem, som med sina hjärtan hängifva sig åt honom". 2 Krön. 16: 9.

Maria Nylin och jag äro sedan den 15 juli hos vår kära, gamla Fredrika. Vi hade ämnat att tillsammans med Svea Wibell vara i Tsihi, men Gud ändrade våra planer. Till följd af oroligheter blefvo vi afrädda att vistas på en så aflägsen plats. Nu bo vi i samma by, där jag bodde 1900 på sommaren. Här ha vi fått tillbringa 4 veckor i lugn och ro. Sådan hvila som vi här fått, ha vi icke haft någonstades med undantag af på Blomsterberget.

För ett par dagar sedan stod ej långt från Yuhsiang ett slag mellan rövvarne och soldaterna, då flera af de senare blefvo sårade. I lördags, då jag satt och läste på en liten höjd, tillhörande vår gård, fick jag helt plötsligt höra någon ropa: "Öppna stora porten". Det var en soldat, som stod på gården och befalle, att värdinnan skulle öppna för honom. När han fick se, att här funnos utlänningar, gick han. En truppstyrka af ridande soldater voro på väg upp till Ping-lu, som tagits af rövvarna, för att söka få staden tillbaka. Under vägen gå de in i byarna och taga, hvad de komma åt, bröd, mjöl och kläder, utan betalning. Tjädernas tjänare var på väg från staden upp till dem med matvaror, och soldaterna passade då på att taga 5 $\frac{1}{2}$ ₤ bröd ur hans korg. Det är ej underligt, om folket äro rädda för dem. Några unga kvinnor togo sin tillflykt under några träd på en plan utanför vår gård, medan de höllo till i byn.

I trakten af Cypressbyn, omkr. 15 li österut, ha rövvarne farit förfärligt fram. De plundra på ljusa dagen. Männen våga ej ha sina hustrur eller döttrar i hemmen utan måste sända dem till andra platser. Sin jord kunna de ej besä. Arma folk, det är så ömt om dem!

Om Gud vill, stanna vi här tills i slutet af månaden. Den 6 sept. samlas seminarieeleverna. *Bedjen för vår hösttermin!*

Tungchowfu gosskola.

(Vårterminen, 1916).

Till en fotografi af lärare och elever för ofvannämnda termin vill jag foga en kort skildring af vårens arbete.

Som synes af bilden ha elevernas antal varit 24, fördelade på småskolans 1:sta, 3:dje och 4:de klasser. Lärare Li Ching hsin har så godt som ensam ledd undervisningen. Herr Li är den unge mannen till höger. Han är intet "stort ljus", men gudfruktig och plikttrogen. För den goda ande, som varit rådande i skolan, ha vi säkert mycket att tacka honom. Den unge mannen i mörka kläder

till vänster är herr Suen. Han tjänstgör på stationen som t. f. evangelist, men har samtidigt i 1:sta klassen haft en tim. om dagen i modersmålet.

Som jag redan nämnt, har elevernas uppförande varit mycket godt. En gång hade jag tyvärr att ingripa. Tre pojkar hade gjort sig skyldiga till oärlighet, för hvilket de nekade. Undersökning visade, att de voro skyldiga. De bekände visserligen då, men genom sitt nekande hade de bragt kamraterna i svårighet. Detta gjorde, att läraren och jag efter samråd beslöt, att de

måste bedja hela skolan om ursäkt samt äfven samtidigt mottaga den aga de sluppit, om de genast bekänt. De fingo nu genomgå nämnda procedur och ha sedan varit lika snälla och ärliga som de öfriga. Hvad fliten angår, ha alla i sanning gjort sitt bästa. Examen vid terminens slut visade tillfredsställande resultat för alla klasser i alla ämnen.

Hälsotillståndet har varit godt. Endast en gosse har varit hindrad från läsning ett par dagar, men lämplig behandling under Guds välsignelse kurerade honom snart. Skolans lokaler, som synas i bakgrunden, äro ljusa och glada, hvilket mycket bidrager till det allmänna välbefinnandet.

Som vännerna kunna se, hafva de flesta af gossarna uniform. Frågan om skoluniform kom på tal och väckte allmänt intresse. Sedan vi fastställt färg o. s. v., har läraren i stort ordnat om resten. Och jag kan ej neka till, att pojkarne se bra trefliga ut, när de komma i samlad trupp i sina mörkblå

Lärare och elever i Tungchowfu gosskola vårterminen 1916.

uniformer med hvita ränder å rockärmen, utmärkande den klass, de tillhöra.

Den som ser närmare efter, skall finna, att två pojkar äro märkta med 1 och 2. Jag hade tidigare tillkännagifvit, att vi i likhet med den förra terminen skulle utdela två dygdepris. Dessa skulle tillfalla dem, som pojkarna själfva genom röstning bestämde. När examen var öfver, fingo alla gossarna en och en gå in till läraren och säga, hvem han tyckte var värdig. Röstningen utföll så, att Kao Keng mao för godt uppförande bland kamraterna fick första belöningen och Maug-tseng-hsiao den andra. Belöningarna äro enkla nog men ha visat sig vara en god sporre för pojkarna i fråga om samlifvet.

Så sänder jag en direkt hälsning till Tungchowfu gosskolas många vänner. Jag vet, att gossarna ville tacka alla vännerna hemma för den hjälp de få mottaga genom erhållande af kristlig uppfostran, och för den förbön, som följer dem från många, många.

Ja, våra böner äro den bästa garanti för att de skola växa upp till nytta för sitt land och prydnad för Guds församling, till goda söner och fäder.

Josef Em. Olsson.

Några reseminnen.

Af David Landin.

Predikan i en järnvägskupé.

Det fanns blott ett fåtal resande med nattåget, som skulle föra oss från Sintien vid foten af Chi kunghsan tillbaka till Honan-fu, och vi voro därför glada att få en afdelning nästan för oss själfva.

Min medresande var en seminarieelev, som varit medhjälpare på ett af hemmen på berget och nu i mitt sällskap och såsom min medhjälpare på resan skulle återvända till seminariet. Utan att störas af någon togo vi fram våra kinesiska Nya Testamenten, läste ett kapitel och anbefalldes oss för den kommande natten och den förestående resan i Guds beskydd.

Men borta i hörnet af samma kupé satt en ung man. När han såg och hörde hvad vi gjorde, makade han sig allt närmare vår plats, och snart satt han på bänken närmast intill oss. Då vi slutat vår aftonbön, blef min unge följeslagare varse mannen. Han förstod, att denne var intresserad och begynte så med Skriftens ord att öfverbevisa honom om att Jesus Kristus var världens Frälsare. Det var en stilla, månlyst natt där ute. Och som stillheten i kupén endast obetydligt stördes af tågets pustande, kunde tiden helt användas till nattpredikan. Själf blef jag blott en lyssnare, ty jag var för trött att deltaga i samtalet. Men min unge vän höll troget i att yifta om sin Herre, som han så varmt älskar. Nattens timmar hade hastigt skridit fram, och vår för oss obekante medresande skulle stiga af tåget. Säkerligen var han uppfylld af underliga tankar och intryck efter den förkunnelse, han nu för första gången fått höra. Han gaf äfven löfte om att öfverväga, hvad han hört. Min unge vän fick nu ett par timmars hvil.

Då dagen inbröt, ökades resandeskaran, och vår kupé blef nästan öfverfylld. Bland de nykomna fanns ett par, man och hustru, som vi senare funno skulle göra oss sällskap större delen af dagen. Jag vet icke, hvad det var, som drog dessa två till oss. Måhända var det min unge följeslagares frimodiga bekännelse af Jesus Kristus i den då öfverfyllda järnvägskupén. Allt nog, då den "offentliga" predikan slutat, drogo sig dessa två närmare vår plats, och i synnerhet kvinnan ville höra mer.

När hon hörde, att villkoret för att få mottaga frälsningen i Jesus Kristus, var att vända sig från afgudarne till den sanne Guden, blef hon emellertid betänksam.

Skulle icke dessa då i vrede skada henne och hon få mer ondt än godt af det steg, hon tagit? "Nej", förklarade min följeslagare, "ty afgudarne äro intet". "Jo", mente gumman, "jag har erfarit, att de kunna göra människor illa, och säkert skulle de icke tycka om, att jag lämnade dem åt deras öde och tillbåde endast den sanne Guden. Jag vågar nog ej göra det."

Jag såg, huru en viss tveksamhet besjälade min unge vän, och själf funderade jag på, hvad vi skulle svara. Vi höjde båda bönesuckar till Gud för denna kvinna, och snart kom svaret.

"Det kan väl hända, att de vilja göra er illa, men ser ni, då ni tillbeder den sanne Guden och anropar honom om frälsning och hjälp, frälsar han från allt ondt. Hans makt är större än alla onda andars makt." Så berättade min unge vän, huru Gud beskyddat hans mor, då hon blifvit en kristen, och huru han dag för dag bevarat henne och hennes söner från de onda andarnas vrede.

Detta gaf ljus och mod åt den gamla kvinnan, och nu blef hela hennes åtrå att höra mer om denne starke och mäktige Gud och den frälsning, han beredt för alla. När vi skildes, hade hon noga tagit reda på, hvar missionsstationen låg, och äfven hvar vår flickskola var belägen, ty hon ville förföra sin dotter, så att hon måtte lära känna den sanne Guden och den han sändt, Jesus Kristus.

En frimodig bekännare.

Då jag en annan dag steg på tåget, var hvarje plats i kupén upptagen, men genom tillmötesgående från en ung man fick jag dock sitta. Jag var ensam utländing, och snart började ett samtal med min granne, hvilket efter hand gled in på de eviga tingen. Mannen var en ämbetsman på väg till en ny befattning i den stora staden Nanking och icke alldeles obekant med kristendomens sanningar. Emellertid hade jag observerat, att under detta samtal en annan ung man, en hatthandlare, hade lyssnat med spändt intresse. Det dröjde ej heller länge, förrän han kom öfver till min plats, och sedan blefvo vi för återstoden af resan till Shanghai de bästa vänner.

Hvad var det som drog oss till hvarandra? Det var den fördolda kraft, som heter Jesu kärlek, och som också fyllde denne unge köpman. Sedan han fått klart för sig, att jag var missionär, framtog han

ur sin resväska ett Nya Testamente och en annan religiös skrift, och så berättade han, att han under Mr Eddys möte i Tientsin två år förut hade blifvit gripen af sanningen och sedan dess tillhört en af de många bibelstudiekretsar, som bildats i staden. Han ville, förklarade han, tro på Jesus som sin Frälsare men var ännu ej redo att medelst dopet bekänna sin tro. På min fråga, hvad som hindrade honom, svarade han, att han ännu ej kände sig i stånd att lefva ett lif, så helgadt åt Herren, som han förstod, att Jesu lära föreskref. Jag fick då påpeka, huru tron på Jesus gifver den pånyttfödande kraft, som gör oss dugliga och villiga att följa honom.

Vårt samtal hade nu lockat de flesta af de medresande att lyssna, och jag fick härvid tillfälle att vittna om den Frälsare, som vi båda älskade, och uppmanade de öfriga att mottaga honom. När jag slutat, reste sig den unge mannen och fortsatte.

Ehuru jag icke förstod allt hvad han sade, emedan han använde en för mig främmande dialekt, fann jag hela hans framträdande gripande och tilltalande. Med sitt Nya Testamente i ena handen sökte han med öfvertygande ord och åtbörder framvisa storheten af Jesu lära. Hans ungdomliga hänförelse smittade åhörarna och drog dem oemotståndligt med sig, och med blickar fulla af intresse och förståelse följde de den unge talarens framställning.

Sedan han slutat den egentliga "predikan", framtog han en fosterländsk skrift, föreläste ur den några rader och gjorde så med egna ord tillämpningen. Han följde i någon mån Dr Motts och Mr Eddys föredömen genom att framhålla den stora betydelse, evangelium om Jesus Kristus äger för Kinas höjande. Sent skall jag glömma den frimodiga bekännelse, denne unge man — en ännu ej döpt kristen — afgaf för sina medresande. Den varslade något om hvad Kinas ungdom, vunen för Herren, en gång kan göra och säkert också kommer att göra för spridandet af Jesu evangelium.

(Forts.)

En evangeliis seger.

På en af våra stationer — så skrifer missionär August Berg i den i somras utkomna årsredogörelsen — inlämnade förliden vår en af forskarne, en ung man, följande skrifvelse till sin pastor:

"En ovärdig syndare, kallad af Guds stora nåd och införd på ljusets väg, vill af helt och uppriktigt hjärta tjäna och följa Jesus. Vördnadsfullt beder han att i Jesu namn få mottaga dopet."

Han vägrades ej detsamma och har sedan dess varit oss alla en anledning till glädje. Så går Skriftens ord alltmer i fullbord: "*I Jesu namn skola alla knän böja sig.*" Och för världen blir det alltmer uppenbart, att "*för det namnets skull hafva de dragit ut,*" som stå i missionens led bland Kinas folk.

Bed, missionärerna! Skrifven till missionärerna!

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelseämnen: Det förtroende, som numer allmänt visas de kristna (sid. 155).

De sköna tillflyktsorter, som under sommaren hade öppnats för våra syskon Carléns (sid. 155) samt systrarna Fredrika Hallin, Frida Prytz och Maria Nylin (sid. 157). Den angelägenhet att samlas kring Guds ord, som visat sig hos församlingen i Ruicheng och byinvånarna i Shui-ü (sid. 156).

Vårens stormöte i Mienchih och Guds Andes verk bland flera af deltagarna. — Den goda ande, som varit rådande i gosskolan. — Den stora spridningen af evangelier och traktater i Mienchih distrikt (sid. 156).

Att Gud under sommaren bevarat våra syskon från svårare sjukdomar och från öfverfall af röfvare.

Böneämnen: Chang Ü-Nsiu, att han må blifva helt vunen för Herren och användbar i hans tjänst. — Utvidgning af gosskolan i Chiechow. — Kinas ungdom (sid. 155).

Den sådd, som af makarna Carlén i somras gjorts i byn Shui-ü. — Ännu en evangelist för arbetet i Ruicheng. — Fru Carléns tre medhjälparinnor (sid. 156).

Det kvinnliga seminariet i Yuncheng (sid. 157). Flick- och gosskolan samt fortsättningsskolan i Mienchih (sid. 156).

Tungchowfu gosskola och dess lärare (sid. 157—158). Att missionens båda seminarier och alla skolor må bli riktigt *andliga* härdar.

Vår syster *Ester Jonsson*, som lider af hufvudvärk och sömnlöshet.

Redovisning

för medel influtna till Svenska Missionen i Kina under september månad 1916.

Allmänna missionsmedel.

N:o		Kr. Ö.
1,302.	Ungdomsföreningen, Viltsjö	10: —
1,303	Recebidrag till D. L.	5: —
1,304.	E. och H. A., sparb.-medel	29: 86
1,305.	»Ett litet tackoffer»	20: —
1,306.	E. J., Bankeryd	5: 20
1,308.	H. I., Ålgårds, »Offerkuvert»	5: —
1,309.	J. B., Sthlm	20: —
1,310.	Tostarps syförening	35: —
1,311.	»Tackoffer till Herren för augusti»	2: 50
1,312.	Syföreningen i Vännäs	50: —
1,313.	Kollekt i Solhem $\frac{1}{9}$	40: —
1,314.	O. och H. K., Lund, »tackoffer för för deona sommar; Ps. 23»	20: —
1,315.	»Omämod» i Bankeryds ålderdomshem	8: 87
1,318.	H. B., på fru S. födelsedag	5: —
1,319.	—a. Ps. 81: 11	30: —
1,322.	»Omämod», för missionen bland barnen	101: —
1,323.	J. B., Sthlm	30: —
1,325.	Grebo mig	55: —
1,328.	Del af testamentsmedel efter affidoc J. E. Jansson, Falun	3,000: —
1,329.	»Tionde till Herren»	35: —
	Transport	3,507: 43

N:o		Kr.	Ö.
	Transport	3,507	43
1,330.	A. P. L., Motala	40	—
1,331.	K. F., Eksjö	5	—
1,332.	»En åldrig Herrens tjänarinna»	300	—
1,333.	S. J., Eksjö	200	—
1,334.	K. G., Flisby	25	—
1,335.	»Onämnd», Eksjö, till hjälp för J. H:s utresa	5	—
1,336.	Kollekt i Eksjö ^{19/3} 1916	230	37
1,337.	Arbetsföreningen i Gryts prästgård	30	—
1,338.	»Onämnd», Uppsala	25	—
1,339.	Kollekt i Sulegård ^{20/8} 1916	2	85
1,341.	D:o i Vemamo gm N. A. P.	50	—
1,342.	D:o i Sandsjö gm J. K.	18	63
1,343.	C. S., Hok	10	—
1,344.	B. J., Alansryd	10	—
1,347.	E. R., Gtbg	75	—
1,348.	A. B. och G. B., Gtbg	15	—
1,349.	A. A., »Offerkuvert»	3	—
1,350.	R. och D., d:o	3	—
1,351.	M. K., d:o	3	50
1,354.	Faubyns och Hegle syförening gm O. A.	30	—
1,355.	J., Motala	5	—
1,356.	»Fiskpengar för Kina, sommaren 1916, från Junker»	43	78
1,357.	H. S., Vännäs, »till det heliga kriget»	10	—
1,359.	»Blanka pengar»	3	—
1,360.	»Sparade tobakslantar»	8	78
1,361.	Från Missionsauktion i Örberga gm A. S.	100	—
1,362.	C. W. O., Lidköping	1	—
1,363.	Hära syförening	80	—
1,364.	J. L., Skelderbus	20	—
1,365.	R. A., Gefle	100	—
1,366.	Värna syförening	30	07
1,367.	»Med glädje åt Herren, af S. J., Mullsjö»	10	—
1,368.	M. L., Värna, Lakvik	5	—
1,369.	»Offerkuvert» från Skellefteå	20	—
1,370.	Auktionsmedel från Eksjö gm S. J.	172	65
1,371.	Syföreningen i Flisby	50	—
1,372.	N. H., Rottneros, sparb.-medel	10	—
1,373.	»Unga vänner i Björstorp» gm A. J.	41	50
1,375.	»Till minne af en kär syster»	500	—
1,376.	H. R., Sollefteå	10	—
1,377.	Misterbults syförening	50	—
1,378.	H. H., Åfärd	15	—
1,380.	»Onämnd» gm I. F., Gtbg	10	—
1,381.	H. J:s »Offerkuvert» gm d:o	25	—
1,382.	M. L:s d:o gm d:o	4	60

Särskilda ändamål:

1,307.	L. L., Uppsala, för Li Ts'uen-keo	25	—
1,320.	L. E., Sthlm, till Bloms för reparation af deras bostad	10	—
1,326.	Forsbems Ungd.-fören., för Yuintong	25	—
1,327.	»Från några vänner till missionen i Kina till Barnhemmet i Honan», gm M. S., Visby	45	—
1,340.	H. H., Kristdala, till A. Eriksson att anv. efter godtyckande	10	—
1,345.	Lindesbergs missionskrets söndags-skola, till underh. för en skolgosse	33	31
1,352.	M. K., till M. Pettersson för traktat-spridning	10	—
1,353.	P. E. W., Sthlm, för Cbang Hsiobai	20	—
1,358.	H. S., Vännäs, »till fyrbåken på Blomsterberget»	10	—
1,374.	J. N., Kramfors, till missionär och fru Bergs förfogande för beredande af julglädje	14	68
	Transport	202	99

N:o		Kr.	Ö.
	Transport	202	99
1,379.	E. A., Hvetlanda, till missionär Bloms att anv. efter godtyckande	500	—
		5,914	16
		702	99

Nödhjälpsmedel:

1,316.	A. G. T., Gråsala, för de nödlidande i Kina	20	—
1,317.	H. G., Gtbg, för de nödlidande i Kina	5	—
1,321.	»Onämnd», d:o	100	—
1,324.	Kollekt hos öbefolkningen på Harstena, för de nödlidande i Kina gm O. Å., Askeby	25	—
1,346.	E. R., Gtbg, till de nödlidande i Kina	25	—
		175	—

Summa under sept. månad kr. 6,792: 15

Med varmt tack till hvarje gifvare!

»Gud är trofast.» 1 Kor. 10: 13.

Hans stjärna i Östern.

Missionskalendern »Hans stjärna i Östern» utkommer inom kort i sin 13:e årgång, rikt illustrerad och med ett synnerligen omväxlande innehåll.

Den börjar med en hjärtat värmande julbeträktelse af komminister Lars Häggström. Så följer en uppsats af missionär E. Folke: Nutidsläget i Kina — möjligheter och förpliktelser, och därefter en anslående biografi öfver den framstående missionären och gudsmannen William Burns. Från olika delar af fältet, både från missionens första tid i Kina och den senare tiden, lämnas liffulla och medryckande skildringar, manande både till tacksägelse och förbön. Af stort intresse äro ock ett par skildringar dels öfver Kinas förre president, Juan Shi Kai, dels öfver en till Kristus omvänd högt uppsatt kinesisk officer.

Vi hoppas, att kalendern äfven i år skall vinna stor spridning och bidraga till förökad missionskärlek.

Priset är 1: 25 för klotband, 1 kr. för kart. ex. och 75 öre för häftadt ex. med 25 % rabatt, när minst 5 ex. samtidigt köpas eller rekvideras på missionsens expedition, 55 Drottninggat., Stockholm C.

Silversmeden.

Af fru Hilma Tjäder.

En förträfflig ill. berättelse från missionsfältet, som vi varmt rekommendera. Pris: 25 öre med 25 % partirabatt, då minst 10 ex. rekvideras från Sv. Missionens i Kina Förlag, Drottningg. 55, Stockholm.

Försäljning

anordnas af Syföreningarna för S. M. K., v. G., tisdagen den 5 december i K. F. T. J. K:s lokal, Brunns-gatan 3, Stockholm.